

NOEMÍ

Hola companys,

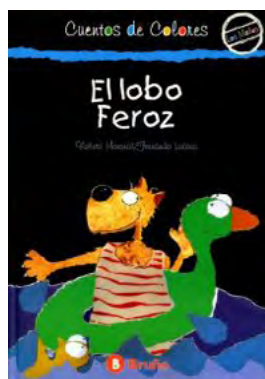
recorro a vosaltres de nou per demanar-vos ajuda.

Pel "Berenar de contes" projecte que portem a terme a l'escola dels meus fills un grup de mares entusiastes en l'animació lectora, hem pensat que una de les properes sessions sigui de "contes capgirats", tipus els *Versos perversos* de Roald Dalh.

Tenim alguns títols però... us agrairia si poguéssiu compartir els que tingueu vosaltres, m'agradaria aconseguir el màxim de bibliografia de contes tradicionals capgirats, versionats de manera divertida: "la rateta que embrutava l'escaleta" "els tres llobatons i el porc ferotge". etc...

Gràcies, moltes gràcies, com sempre!

ÓS MANDRÓS

Fernando Lalana ha escrit la col·lecció «Cuentos de colores. Malos», on explica contes tradicionals però des del punt de vista del «dolent» demostrant que en realitat no era tant dolent, o que fins i tot els dolents eren els que suposadament eren bons. El primer que vaig descobrir va ser:

Títol	<i>El lobo feroz / El llop feroç</i>
Autor/Artista	Lalana, Fernando / Il·lustracions Monreal, Violeta
Publicació	Cuentos de colores. Malos, 1. Bruño, 1999 Contes de colores. Dolents, 1. Brúixola, 2000
Enllaç	http://sinera.diba.cat/record=b1166300~S171*cat

M'encanta i actualment és un dels contes infantils que més gaudeixo explicant, aquí va un enregistrament de la meua versió oral del conte:

<https://dl.dropboxusercontent.com/u/19737623/WEB-COMPARTIR/Audios/001-Els3Garrins.mp3>

La gravació està feta amb un telèfon mòbil vell i és molt dolenta, ho sento!!!

Arran d'això vaig investigar la col·lecció, pensava que un espectacle sobre els dolents dels contes podia ser interessant. Els vaig pillar de la biblio i els vaig escanejar, però els altres no m'han agradat tant. Aquí teniu els altres llibres escanejats:

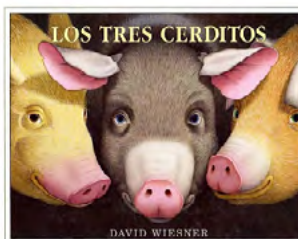
<https://www.dropbox.com/home/Public/temporal/els%20dolents>

Seguint amb *Els tres porquets*, aquest és fantàstic:

Títol	<i>Los tres lobitos y el cochino feroz</i> <i>Els Tres llobatons i el porc dolent</i>
Autor/Artista	Eugene Trivizas / Il·lustracions Helen Oxenbury
Publicació	Ekaré, 2009

Més dels *Tres porquets*, tot i que aquest diria que és molt "àlbum", jo no sé com m'ho faria per passar-ho a oral:

Títol	<i>Los tres cerditos</i>
Autor/Artista	David Wiesner
Publicació	Ekaré, 2009

Podeu descarregar-lo: https://docs.google.com/file/d/0B-Ni2I9Y00_yY0xJ0XhyVUZVRUK/edit

I, aun otro más, de los tres cerditos:

Títol	<i>¡La auténtica historia de los tres cerditos!</i> <i>L'Autèntica història dels tres porquets!</i>
Autor/Artista	Jon Scieszka
Publicació	Thule, cop. 2007

Podeu descarregar-lo: https://docs.google.com/file/d/0B-Ni2I9Y00_yb3BXZUWzYU9Rd1E/edit

De caperucitas hay muchas, quizá sea el cuento más versionado, está no es la mejor versión alternativa para contar en oral, pero es la que me vino a las manos:

Títol	<i>Una Caperucita roja</i>
Autor/Artista	Leray, Marjolaine
Publicació	Col. Travesía. Ed. Océano, cop. 2009

Per descarregar: https://docs.google.com/file/d/0B-Ni2l9Y00_yUEX0N2xKa1JuUVk/edit
I un de Gianni Rodari.

Caperucita Roja de Giani Rodari

Erase una vez una niña que se llamaba Caperucita Amarilla.

-¡No Roja!

-¡AH!, sí, Caperucita Roja. Su mamá la llamó y le dijo: “Escucha Caperucita Verde...”

-¡Que no, Roja!

-¡AH!, sí, Roja. “Ve a casa de tía Diomira a llevarle esta piel de patata.”

-No: “Ve a casa de la abuelita a llevarle este pastel”.

-Bien. La niña se fue al bosque y se encontró a una jirafa.

-¡Qué lío! Se encontró al lobo, no a una jirafa.

-Y el lobo le preguntó: “Cuántas son seis por ocho?”

-¡Qué va! El lobo le preguntó: “¿Adónde vas?”

-Tienes razón. Y Caperucita Negra respondió...

-¡Era Caperucita Roja, Roja, Roja!

-Sí y respondió: “Voy al mercado a comprar salsa de tomate”.

-¡Qué va!: “Voy a casa de la abuelita, que está enferma, pero no recuerdo el camino”.

-Exacto. Y el caballo dijo...

-¿Qué caballo? Era un lobo

-Seguro. Y dijo: “Toma el tranvía número setenta y cinco, baja en la plaza de la Catedral, tuerce a la derecha, y encontrarás tres peldaños y una moneda en el suelo; deja los tres peldaños, recoge la moneda y cómprate un chicle».

-Tú no sabes explicar cuentos en absoluto, abuelo. Los enredas todos. Pero no importa, ¿me compras un chicle?

-Bueno: toma la moneda.

Y el abuelo siguió leyendo el periódico.

MARIA JOSÉ PEDRAGOSA

A mí me encanta *El príncipe ceniciento*. Lo descubrí en una biblio un día que me encargaron cuentos para la igualdad de género y lo he descubierto aquí:

<http://www.educandoenigualdad.es/2010/01/cuento-el-principe-ceniciento.html>

Títol	<i>El Príncipe ceniciento / El Príncep Ventafocs</i>
Autor/Artista	Cole, Babette
Publicació	Barcelona: Destino, 1988

JULIO MANAU

Hola Noemí

A mí m'agraden molt els *Contes per a nens i nenes políticament correctes* de James Finn Garner. De tant políticament correctes fan riure...

Una abraçada

Títol	<i>Contes per a nens i nenes políticament correctes</i>
Autor/Artista	Garner, James Finn
Traducció	Quim Monzó i Maria Roura
Publicació	Col. Mínima minor; 60. Barcelona: Quaderns Crema, 2007

CARMEN GONZALEZ

Hola Noemí,
a mi m'ha agradat molt el de *La rateta i el gat burleta*. Sembla el conte tradicional, escrit en un vers exquisit pels nens (i grans) i fica referències culturals en el conte:

*I en un tancar i obrir d'ulls
es prepara un gran casori,
per terra i aire les bèsties
s'apleguen fent rebombori.
L'arca de Noè ben plena
arriba de mar enllà
i fins i tot sant Antoni
diu que també hi anirà.*

Títol	<i>La Rateta i el gat burleta</i>
Autor	Donat, Marc
Il·lustracions	Pedro Rodríguez
Col·lecció	El Vaixell de vapor. Sèrie blanca; 90.
Publicació	Cruïlla, 2013

El final és molt bo, amb un missatge potent.

Títol	<i>L'Ovelleta que va venir a sopar</i>
Autor/Artista	Smallman, Steve
Il·lustracions	Joelle Dreidemy
Publicació	Barcelona : Beascoa [etc.], 2007

No està basat en un clàssic sinó en l'arquetip del llop que menja ovelletes. Una història tendre i plena d'humor.

També hi ha uns contes d'Ediciones Obelisco que són recopilacions de Bruce Lansky. Jo en tinc un parell, però no sé si n'hi han més. No m'acaben d'agradar gaire, però te'ls pots mirar. Es diuen:

Títol	<i>El Príncipe que dio calabazas a Cenicienta y otros cuentos de hadas modernos</i>
Recopilació	Bruce Lansky
Publicació	Barcelona: Obelisco, 1999
Títol	<i>La Ingeniosa princesa que durmió sobre un guisante y otros cuentos de hadas modernos</i>
Recopilació	Bruce Lansky
Publicació	Barcelona : Obelisco, 2005

A veure si entren dintre del teu esquema de contes capgirats. Una abraçada. Carme

OS MANDRÓS

El Príncipe que dio Calabazas a Cenicienta y otros Cuentos de Hadas Modernos, de varios autores, recopilación a cargo de Bruce Lansky.

Lo leí hace tiempo, pero creo que las bromas eran más bien para adultos.

GISELA LLIMONA

Bona tarda Noemí, recomano

La rateta que llegia a l'escaleta de Vivim del cuento; *Llopferoç* de Patacrúa; i *Cuentos para niños* de José Agustín Goytisolo on hi ha quatre contes fets a partir del poema del mateix autor "Érase una vez un lobito bueno" («El lobito bueno», «Príncipe malo», «Bruja hermosa» y «Pirata honrado»).

Tinc els tres contes, si no els trobes te'ls puc deixar :)

Títol	<i>La Rateta que llegia a l'escaleta</i>
Autor	Vivim del Cuento; il·lustracions: Marta Munté
Publicació	Contes desexplicats; 2. Baula, 2013

Títol	<i>Llopferoç / Loboferoz</i>
Autor	Patacrúa, a partir d'un conte tradicional rus
Il·lustracions	Chené
Publicació	Contes a cau d'orella. Pontevedra: OQO, 2006, 2011

Títol	<i>Cuentos para niños</i>
Autor/Artista	Goytisolo, José Agustín; il·lustracions de Juan Ballesta
Publicació	Mis cuentos favoritos. Tren azul. Barcelona: Edebé, 2003

